

ת"פ 64077/06/22 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד עלא אבו ראס, ג'מיל בלביסי, מואמן גלאד, שוקי סיף

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 64077-06-22 מדינת ישראל נ' אבו ראס ואח'

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשמים:

1. עלא אבו ראס

2. ג'מיל בלביסי

3. מואמן גלאד

4. שוקי סיף

בשם המאשימה:

עו"ד לירן אוהיון ועו"ד מור מלכה

בשם הנאשם 1:

עו"ד איהאב ג'לג'ולי

בשם הנאשם 2:

עו"ד חיכמת מואסי

בשם הנאשם 3:

עו"ד דרור שלום

בשם הנאשם 4:

עו"ד פאדי חמדאן

גזר דין

הנאשמים הורשעו בכתב אישום מתוקן בהסדר טיעון שנערך לאחר הליך גישור. במסגרת ההסדר טענו הצדדים לעונשי מאסר מוסכמים לנאשמים 1-3 (23 חודשי מאסר בפועל לנאשם 1, 19 חודשי מאסר בפועל לנאשמים 2 ו-3), ולטווח ענישה לנאשם 4 (המאשימה ל-28 חודשי מאסר בפועל וההגנה ל-20 חודשי מאסר בפועל, תוך שהוסכם כי

העונש יכלול בחובו הפעלת מאסר על-תנאי בן חודש ימים), וכן לעונשים נלווים. אין חולק כי ההסדר התגבש, בין השאר, לנוכח קשיים ראייתיים מסוימים.

1. אישום מס' 1 - לנאשמים כולם: הנאשם 1 אזרח ותושב המדינה, ואילו הנאשמים 2-4 תושבי האזור שלא החזיקו היתר כניסה לישראל. ביום 19.6.22 בשעות הבוקר הגיעו הנאשמים במכוניתו של הנאשם 1 (להלן: הרכב המוביל) לחניון תחנת הרכבת בנתניה. הנאשמים פרצו באלימות למכוניתה של רונית גבאי (להלן: רונית) והניעו אותה, והנאשם 4 נכנס למושב הנהג. הנאשמים 1-3 פרצו באלימות למכוניתו של תמיר גבאי. הנאשמים 2 ו-3 חזרו לרכב המוביל שהחל בנסיעה, והוביל אחריו את הנאשם 4 שנהג במכוניתה של רונית. הנאשם 1 נהג ברכב המוביל במהירות בין מכוניות אחרות שנסעו בכביש המהיר, ובהמשך נעצר ע"י שוטרים. הנאשם 4 לא נענה לקריאות השוטרים לעצור, ופתח בנסיעה מהירה בין כלי רכב בתוך מושב נורדיה, נהג בניגוד לכיוון התנועה עד אשר התנגש בעוצמה במכוניתה של קורין אורן (להלן: קורין). הוא יצא מהרכב והחל בבריחה רגלית מהשוטרים עד שנעצר. קורין פונתה באמבולנס לבי"ח, ונמצא כי נגרמו לה חבלות בדמות שטפי דם באזור החזה וביד שמאל, נפיחות ביד שמאל, רגישות באף ושבר בשתי אצבעות ברגלה.

אישום מס' 2 - לנאשם 1 בלבד: במהלך חקירתו בתחנת המשטרה הפריע הנאשם 1 לעבודתו של החוקר. אישום מס' 3 - לנאשם 1 בלבד: ביום 14.6.22 סייע הנאשם 1 לאחר לגנוב רכב מנתניה לשטחי האזור. אישום מס' 4 - לנאשמים 2 ו-3: ביום 3.6.22 נכנסו השניים לישראל ללא היתר, ופרצו בצוואת באלימות לרכב שחנה בסמוך לתחנת הרכבת בהרצליה.

2. הנאשמים הורשעו בעבירות כדלקמן:

הנאשם 1: פריצה לרכב בצוואת (שתי עבירות), לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); גניבת רכב בצוואת, לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק העונשין; ניסיון לגניבת רכב בצוואת, לפי סעיפים 413 ב, 29(א) ו-25 לחוק העונשין; הסעת שלושה תושבים זרים או יותר, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); נהיגה פוזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; סיוע לגניבת רכב, לפי סעיפים 413 ו-31 לחוק העונשין.

הנאשם 2: פריצה לרכב בצוואת (שלוש עבירות), לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק העונשין; גניבת רכב בצוואת, לפי סעיפים 413 ב ו-29(א) לחוק העונשין; סיוע לניסיון לגניבת רכב, לפי סעיפים 413 ב, 25 ו-31 לחוק העונשין; כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק (שתי עבירות), לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

הנאשם 3: פריצה לרכב בצוואת (שלוש עבירות), לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק העונשין; גניבת רכב בצוואת, לפי סעיפים 413 ב ו-29(א) לחוק העונשין; סיוע לניסיון לגניבת רכב, לפי סעיפים 413 ב, 25 ו-31 לחוק העונשין; כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק (שתי עבירות), לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

הנאשם 4: פריצה לרכב בצוותא, לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק העונשין; גניבת רכב בצוותא, לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק העונשין; סיוע לניסיון לגניבת רכב, לפי סעיפים 413ב, 25 ו-31 לחוק העונשין; נהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961; חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין; כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

3. דיוני הטיעונים לעונש התקיימו בנפרד לנאשמים 1-3 ולנאשם 4, זאת לבקשתה של המאשימה אשר ביקשה לדחות את הדין לנאשם 4 כדי לקבל קודם לכן הצהרת נפגעת עבירה מקורין. טיעוני המאשימה לעונש בעניינם של הנאשמים 1-3 נשמעו בקצרה (12.1.23). המאשימה ביקשה לכבד את ההסדר, המבוסס לשיטתה על קושי ראיתי מסוים, שבצדו הודייתם של הנאשמים וקבלת אחריות, אשר הביאו לחיסכון בזמן שיפוטי ניכר, בפרט לנוכח היקף התיק וריבוי העדים. בכל הקשור ברכיבי העונש הנלווים, ביקשה לזקוף לחובתם של הנאשמים את העובדה שמדובר בשלושה תושבי האזור שחברו לנאשם 1 - אזרח המדינה, וביצעו את מעשיהם מתוך תכנון מוקדם. הנאשמים פעלו בחוליות ולפי חלוקת תפקידים מוקדמת, ועשו שימוש מתוחכם במכשירי פריצה לרבות מחשבי רכב. הנאשם 1 אף נהג בדרך פוחזת. משכך ביקשה המאשימה לאמץ את ההסדר באשר לרכיב המאסר המוסכם לנאשמים 1-3, ועליו להוסיף מאסר על-תנאי ממושך, קנס בגובה אלפי שקלים לכל נאשם, ופיצוי למתלוננים, הן בגין נזק ממוני והן בגין פגיעה באורחות חייהם, כשנאלצו לגלות בבוקרו של יום כי מכוניתם נגנבה. כן ביקשה המאשימה לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם 1.

ב"כ הנאשם 1 ביקש לזקוף לטובת מרשו את מהלך חייו הנורמטיבי, ללא הרשעות קודמות. הוריו נפרדו והוא נאלץ לעזוב את מקום עבודתו ונקלע למשבר ולקשיים כספיים. הוגש דו"ח פירוט תיקים ומגבלות בלשכת ההוצאה לפועל (ענ/1). ביקש להתחשב בהודייתו של הנאשם המלמדת כי הוא מכה על חטא. ב"כ הנאשם הדגיש את הקשיים הראייתיים שעמדו בבסיס ההסדר, ואת תקופת מעצרו הממושכת של הנאשם, שבמהלכה נולד בנו אותו חיבק לראשונה באולם בית המשפט. הוא ביקש לגזור את המרכיבים הנלווים על הצד המקל, ולהסתפק בפסילת רישיון הנהיגה על-תנאי בלבד.

ב"כ הנאשם 2 הדגיש את החיסכון המשמעותי בזמנם של העדים ושל בית המשפט, וכמובן את הקשיים הראייתיים. באישום הראשון המשותף לנאשמים כולם, לא הועברו מכוניות לשטחים, וכך גם באישום מס' 4 המשותף לנאשמים 2 ו-3. בשים לב לכך ביקש לגזור על הנאשם קנס ופיצוי מתונים, ולתת את הדעת לדוחק הכלכלי בו מצוי הנאשם, לכך שהוא מפרנס יחיד למשפחתו, ולתקופת המעצר הממושכת שהוא מרצה. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, סובל ממחלת לב תורשתית. הוגש תיעוד רפואי של הנאשם ושל אביו (ענ/2, ענ/3). אביו של הנאשם 2 העיד לטובתו. הוא סיפר כי חנך את בנו לדרך הישר, כי הבן הוא המפרנס של המשפחה, הוא והבן לוקים בלבם, וביקש את התחשבותו של בית המשפט.

ב"כ הנאשם 3 הוסיף אף הוא מטיעוניו באשר לכשלים ראייתיים שהביאו את הצדדים להסדר הטיעון. לשיטתו, חלקו של הנאשם 3 הוא הקטן ביותר, זאת ביקש ללמוד מחומרי החקירה. הנאשם תושב האזור, מצבה הכלכלי של משפחתו בכי רע. הוריו חולים ואינם עובדים, והוא המפרנס היחיד. המדובר במעידה הראשונה בחייו, והוא נתון במעצר בגינה מזה תקופה ממושכת. מכאן, ביקש לגזור קנס ופיצוי מזעריים. אמו של הנאשם 3 ביקשה בבכי להתחשב במצבם

הקשה של בני המשפחה. המדובר בבנה הבכור. ההורים סובלים שניהם מסכרת ולחץ דם גבוה, והבן הוא המפרנס של המשפחה כולה, לרבות שתיים מאחיותיו שהתגרשו. האם ביקשה להתנצל על מעשיו של בנה, והצהירה כי תערוב לכך שלא ישוב עליהם.

הנאשם 1 התנצל על מעשיו, וביקש להתחשב בו ולאפשר לו לגדל את בנו. הנאשם 2 ביקש סליחה. הבטיח לא לחזור לדרך הרעה, וביקש לאפשר לו לשוב ולפרנס את בני משפחתו. הנאשם 3 הביע חרטה, התחייב לא לחזור על מעשיו, וביקש לאפשר לו לחזור לעבודתו ולמשפחתו, שהוא כבן בכור היחיד שמפרנס אותם.

4. בעניינו של הנאשם 4 התקיים כאמור דיון נפרד (ביום 19.1.23). ב"כ המאשימה עמדה על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי העבירה; הרחיבה את הטיעון באשר לאופן המתוכנן והמאורגן בו פעלו הנאשמים; פירטה את ראשי הנזק לקורבנות, ובראשם קורין. הוגשו תעודת חדר מיון והצהרת נפגעת עבירה של קורין (עת/1, עת/2). בהצהרתה תיארה קורין את תחושות הסבל והכאב הפיזיים מהם סבלה לאחר התאונה, שחלקם מלווים אותה גם כיום; פגיעה מנטלית וחששות מלנהוג; ופגיעה כספית לא מבוטלת לאחר שנאלצה לרכוש רכב חדש, ומחיר הביטוח עלה אף הוא. חלק לא מבוטל מטיעוניה הקדישה ב"כ המאשימה לנהיגתו הפרועה, המסוכנת וחסרת העכבות של הנאשם בתוך יישוב מגורים, ולפוטנציאל הנזק הגבוה הנובע ממנה. היא הפנתה למספר פסקי דין להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש בין 24-48 חודשי מאסר בפועל. הוגשו גיליון רישום פלילי של הנאשם, שלחובתו שתי הרשעות בעבירות שהייתה בלתי חוקית, בגין האחרונה בהן קיים מאסר על-תנאי בר הפעלה בן חודש ימים. משכך ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם 4 ל-28 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, פיצוי משמעותי למתלוננת (ללא קנס), פסילה רישיון הנהיגה בפועל ועל-תנאי.

ב"כ הנאשם 4 מתח ביקורת על קו הטיעון המאשימה, שהתעלמה לשיטתו מ"הסדר הטווח" בין הצדדים. הוא הדגיש כי השיקולים שעמדו בבסיס ההסדר, ואשר הוצגו על ידי המאשימה בדיון בעניינם של הנאשמים האחרים, הם אותם השיקולים שהנחו את הצדדים גם בעניינו של מרשו. הקשיים הראייתיים חייבים להילקח בחשבון, וכך גם החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי, וממון רב שנחסך מהמדינה אשר לא נדרשה להביא את עדיה, ולא חויבה להגיש חוות דעת מהנדס להייתה נדרשת אילו נשמעו הוכחות. ב"כ הנאשם עמד על כך שבהסדרי טיעון, גם מסוג הסדר טווח, לא חלה חובה לקבוע מתחם ענישה. אשר לנסיבות כתב האישום, אין חולק על כך שהתאונה נגרמה כשהנאשם 4 ניסה להימלט מהשוטרים שדלקו אחריו, אך ברי כי לא חפץ בתאונה בה היה מעורב, ולא רצה חלילה לפגוע בקורין. הוא ביקש לקבוע כי חלקו של הנאשם בתכנון המעשים נמוך מזה של הנאשמים האחרים. הרשעותיו הקודמות - אין בהן כדי להחמיר את עונשו. מעמדו כשוהה בלתי חוקי עתיד להביא לכך שירצה את עונשו ככל הנראה באופן מלא, ללא שחרור מוקדם. כן הצביע על מגבלות נוספות החלות על שוהים לא חוקיים, כאלו המקשות על אופן ריצוי עונש המאסר. אשר למרכיב הפיצויים, ביקש לגזור אותו על הרף הנמוך, ולאפשר ביצוע התשלום לאחר שהנאשם ישוחרר ממאסרו. כן ביקש להימנע מלהורות על פסילת רישיון הנהיגה, ולחלופין לנקוט מדיניות בית הלל.

הנאשם 4 התנצל על מעשיו, וביקש את סליחתה של נפגעת העבירה. הוא ציין כי למד את לקחו, וביקש לרחם עליו ועל הוריו החולים, ולאפשר לו להשתחרר במהרה ממאסר ולסייע להם.

5. כפי שנקבע לא אחת, גורמי אכיפת החוק אסרו מלחמת חורמה בתופעת גניבת כלי רכב, שהוכרה כמכת מדינה המסבה נזק של ממש לפרט ולחברה. ראו (מבין רבים) ע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

מעשיהם של הנאשמים אינם חריגים לצערנו, ומהווים חלק מתופעה רחבת היקף. האישום הראשון המשותף לנאשמים כולם והחמור יותר מבין האישומים, מלמד על פעילות מאורגנת וסדורה, בה ניתן תפקיד לכל אחד מהמעורבים. במעשיהם פגעו הנאשמים פגיעה חמורה בערכים מוגנים: הגנה על רכוש הפרט, נזק כלכלי ישיר שנגרם לקורבנות ושיבוש שגרת חייהם, נזק כלכלי עקיף שנגרם לכלל הציבור כתוצאה מהעלאת הפרמיות על ביטוח רכב, פגיעה בזכות המדינה להגביל את הבאים בשעריה (שב"ח), סיכון לציבור הנוסעים בדרך כתוצאה מאופן נהיגתם הפזיז והמסוכן של הנאשמים 1 ו-4. האחרון נהג באופן פרוץ מבלי שהוציא מעולם רישיון נהיגה, ופוטנציאל הנזק קיבל ביטוי מוחשי בחבלה החמורה שהסב לקורין, לאחר שהתנגש בעוצמה במכוניתה תוך כדי ניסיונו להימלט משוטרים.

6. ב"כ הצדדים הציגו הסדר טיעון עונשי המבוסס לטענתם על קושי ראייתי מסוים, בשילוב נכונותם של הנאשמים להודות במיוחס להם בכתב אישום מתוקן, תוך ויתור על עדויותיהם של עדי התביעה הרבים (כמעט 50 עדים, כשבין השאר נחסך מהמאשימה הצורך בהמצאת חוות דעת מהנדס מורכבת ויקרה), וכפועל יוצא מכך, חיסכון בזמן שיפוטי רב. אמנם, גם בהסדרי טיעון על בית המשפט לבחון האם העונש לו עותרים הצדדים מתיישב עם מתחם העונש הראוי, אך כשעסקינן בהסדרים המבוססים, בין השאר, על קשיים ראייתיים, על הבדיקה להיערך באופן גמיש, תוך מתן בכורה לאומד שיקול הדעת של הצדדים. מקל וחומר כשבנוגע לשלושה מתוך ארבעה נאשמים הגיעו הצדדים להסכמות עונשיות "סגורות". מכאן, כשבית המשפט בוחן את העונש הראוי לנאשם מס' 4, שבנוגע אליו טענו הצדדים ב"הסדר טווח", עליו להשוות את עניינו לנאשמים האחרים, הן באשר לנסיבות האישומים, והן באשר לנסיבות האישיות, תוך מאמץ להימנע ככל הניתן מהפלייה אסורה בין הנאשמים.

לא לחינם עתרו הצדדים במשותף לגזור על הנאשם 1 עונש מאסר חמור יותר מזה של הנאשמים 2 ו-3. הנאשם 1 הוא הנהג המוביל, אזרח המדינה, זה שהכניס את הנאשמים 2-4 לשטח המדינה באישום הראשון. בניגוד לנאשמים 2 ו-3, הוא זה שנהג ברכב המוביל, ובאופן פזיז. אמנם, לנאשמים 2 ו-3 אישום נוסף בעבירת פריצה לרכב בצוותא וכניסה נוספת לישראל שלא כחוק (אישום 4), אך לנאשם 1 אישומים נפרדים בגין סיוע לגניבת רכב (אישום 3) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו (אישום 2). בחינת עניינו של הנאשם 4 ביחס לנאשמים האחרים, מגלה כי אלמלא נהיגתו ברכב גנוב, ללא רישיון נהיגה, בפזיזות רבה, שבעקבותיה נגרמה לקורין חבלה חמורה, הרי שחלקו בביצוע עבירות רכוש נמוך מזה של הנאשמים האחרים. הוא הואשם באישום הראשון בלבד, ואף בו - מיוחסת לו מעורבות

בפריצה לרכב אחד (לאחרים מיוחסות שתי פריצות לרכב באישום זה). מנגד, החלטתו לנהוג ברכב ללא רישיון נהיגה מלמדת על זלזול בבריאותם ואף בחייהם של העוברים בדרך. אופן הנהיגה הפרוע והמסוכן של הנאשם 4, הימלטותו משוטרים, נהיגתו בניגוד לכללי התנועה בתוך יישוב מגורים - כל אלו מעצימים את מידת פגיעתו הרעה בערכים המוגנים. תוצאת מעשיו - חבלה חמורה בקורין, נובעת במישרין מהתנהגותו, והעובדה כי לא חפץ בכך איננה משום נסיבה לזכותו (נקל להניח כי אילו דובר בפגיעה מכוונת, הרי שהיה עומד לדין בגין עבירה חמורה יותר).

7. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, ואף עיינתי בפסקי הדין שהגישה המאשימה (שחלקם מוכרים היטב למותב זה), מצאתי כי עתירתם העונשית מצויה במתחם שיקול הדעת הנתון להם, ומכאן שאאמץ את ההסדר. אשר לעונש הראוי לנאשם 4, מצאתי לגזור עליו מאסר בפועל חמור מעט יותר מזה שיוטל על הנאשם 1, תוך מתן משקל לא מבוטל לאופן בו נהג ברכב, ולחבלה שהסב לקורין. אשר למרכיבי העונש האחרים: ברי כי יש לחייב את הנאשמים בפיצויים לנפגעי העבירה, בדגש על קורין שנחבלה ע"י הנאשם 4, ותוך מתן משקל למקרים בהם מכוניות הושבו לבעליהן או כלל לא נגנבו. בהינתן שהעבירות בוצעו בשל בצע כסף על חשבון נפגעי העבירות, מובן כי הנאשמים יחויבו בקנס כספי (למעט הנאשם 4 - בהתאם למוסכם בין הצדדים), תוך התחשבות בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים. כמו כן, לנוכח אופן נהיגתם הפרוע של הנאשמים 1 ו-4, לא ניתן להלום את סיום ההליך מבלי לפסול את רישיון הנהיגה שלהם (לתקופה ממושכת יותר לנאשם 4, שנהג ברכב גנוב ללא רישיון וגרם לחבלה חמורה). להסרת ספק, זקפתי לטובתם על הנאשמים כולם את נסיבותיהם כפי שהובאו מפי באי כוחם, לרבות המוצגים שהגישו.

אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1:

א. 23 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 19.6.22.

ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע, או נהיגה פוחזת ברכב.

4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב, או עבירה על חוק הכניסה לישראל, או נהיגה בפסילה, או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ד. פיצויים בסך 1,500 ₪ אשר ישולמו לרונית (עדת תביעה מס' 5). פיצויים בסך 750 ₪ אשר ישולמו לתמיר (עד תביעה מס' 2). פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו לקורל (עדת תביעה מס' 48).

סה"כ ישלם הנאשם 1 פיצויים בסך 3,250 ₪. הפיצויים ישולמו ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.3.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

ה. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנה. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט. להסרת ספק, הפסילה איננה נמנית כשהנאשם נתון במשמורת חוקית.

הנאשם 2:

א. 19 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 19.6.22.

ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.

4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב, או עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 3,500 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

ד. פיצויים בסך 1,500 ₪ אשר ישולמו לרונית (עדת תביעה מס' 5). פיצויים בסך 750 ₪ אשר ישולמו לתמיר (עד תביעה מס' 2). פיצויים בסך 750 ₪ אשר ישולמו לירדן (עדת תביעה מס' 6).

סה"כ ישלם הנאשם 2 פיצויים בסך 3,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.3.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

הנאשם 3:

א. 19 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 19.6.22.

ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.

4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב, או עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 3,500 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

ד. פיצויים בסך 1,500 ₪ אשר ישולמו לרונית (עדת תביעה מס' 5). פיצויים בסך 750 ₪ אשר ישולמו לתמיר (עד תביעה מס' 2). פיצויים בסך 750 ₪ אשר ישולמו לירדן (עדת תביעה מס' 6).

סה"כ ישלם הנאשם 3 פיצויים בסך 3,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.3.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

הנאשם 4:

א. 24 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת חודש מאסר על-תנאי שהוטל עליו ביום 23.1.22 במסגרת ת"פ 49302-01-22, בחופף לעונש שנגזר על הנאשם.

סה"כ ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 24 חודשים מיום מעצרו - 19.6.22.

ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע, או נהיגה פוחזת ברכב.

4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב, או עבירה על חוק הכניסה לישראל, או נהיגה בפסילה, או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ג. פיצויים בסך 1,500 ₪ אשר ישולמו לרונית (עדת תביעה מס' 5). פיצויים בסך 8,000 ₪ אשר ישולמו לקורין (עדת תביעה מס' 1).

סה"כ ישלם הנאשם 4 פיצויים בסך 9,500 ₪. הפיצויים ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.3.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שלוש שנים. הנאשם איננו מחזיק ברישיון נהיגה, ומשכך פטור מהפקדת רישיון או תצהיר. להסרת ספק, הפסילה איננה נמנית כשהנאשם נתון במשמורת חוקית.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' שבט תשפ"ג, 24 ינואר 2023, במעמד הצדדים.